

N:o 111.

Af herr C. G. Anderson i Skeenda, om skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande sättet för uthyrande af åtskilliga lägenheter vid statens jernvägsstationer.

Bland utarrenderade lägenheter, tillhöriga statens jernvägar, synes mig arrendeafgifterna för restaurationslokalerna ej vara tillfyllest inkomstbringande. Vid de större jernvägsstationerna, hvarest de resande vid olika tider intaga sina måltider samt ofta tillbringa natten måste inkomsten för hyresmannen vara rätt god och ej stå i förhållande till det ringa hyresbelopp han erlägger; ett belopp som ej ens är tillräckligt för reparationskostnaden per år. Måne ej större inkomst kunde erhållas, om utarrenderandet af dessa lokaler skedde genom anbudsinfordrande? Den enda invändning, som häremot kunde göras, vore den, att trafikstyrelsen uthyrt dem till detta billiga pris, på det att den resande allmänheten skulle få intaga sina måltider för godt pris; att så icke är förhållandet är dock allmänt känt, och jag är öfvertygad om, att blifvande arrendator skall blifva nöjd med att hålla samma pris som de nuvarande, om ock arrendesumman skulle fördubblas.

Statens jernvägar hafva hittills i ekonomiskt hänseende ej lemnat särdeles lysande resultat och någon tillökning i inkomsterna skulle dock uppstå genom dessa arrendens införande.

På grund af hvad jag ofvan anfört, vågar jag vördsamt hemställa, det Riksdagen för sin del behagade besluta,

att i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder,

så att vid de lägenheter vid statens jernvägsstationer, som uthyras till enskilda personer vare sig för servering åt resande eller eljest, måtte från och med nästa år eller så snart ske kan den anordning vidtagas, att dessa statens lägenheter uthyras för hvarje gång för en tid af högst trenne år och sålunda, att dessa arrenden offentligen kungöras, på det allmänheten må blifva i tillfälle att anbud afgifva, dervid godkänd borgen skall aflemnas för arrendevilkorens riktiga fullgörande.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

C. G. Anderson.

N:o 112.

Af herr **A. Bokström**, om ändrad lydelse af §§ 22 och 41 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.

I gällande kongl. förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m. är stadgadt, att årsafgift för rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin skall, vid angifven påföljd i händelse af underlåtenhet, för hvarje halfår förskottsvis erläggas och inbetalas till vederbörande uppbördsman, men deremot saknas i nämnda förordning hvarje bestämmelse om tiden, då nettovinst på rörelsen, som bolag